

Өгөсүмүн Түсү
sumeni alkotásai

A katalógus Égerházi Imre festőművész
2005-ben, a budapesti Bolgár Kulturális Intézetben
rendezett kiállítása alkalmából került kiadásra.

A kiállítás megrendezését lehetővé tették:

Budapesti Bolgár Kulturális Intézet

Civis Hotels Rt.

Debrecen Város Önkormányzata

Hajdúsági Múzeum, Hajdúböszörmény

Hajdúhadházi Égerházi Imre emlékház

Magyar Nemzeti Galéria

Égerházi Péter

ifj. Égerházi Imre

Égerházi Attila

Gramy-H Kft.

Kiadó:	© 2005 GRAMY-H Kft.
Felelős kiadó:	Égerházi Attila
Sumeni fotók:	Égerházi Imre
Reprodukciók:	Máthé András, Klinszky Gábor, Boldizsár Zoltán, Égerházi Imre
Grafikai tervezés:	Balogh Rita
Nyomdai előkészítés:	GRAMY <i>grafikai stúdió</i>
Levilágítás:	Duotone Repro
Nyomda:	PharmaPress Kft.

www.egerhaziimre.hu

Égerházi Imre festőművész (1925-2001)

Égerházi Imrét már az ezredfordulón az Alföld egyik vezető mestereként tartották számon. Művészete és művészeti szervezőtevékenysége Magyarországon és a határon túl is nagy elismerésben részesült. Hajdúhadházon született, a XVI. századi freskófestő, Egerházi Képiró János kései leszármazottaként. Képzőművészeti szabadiskolában tanult Debrecenben, mestere Menyhárt József festőművész volt. 1962-től több mint 100 egyéni és 400 csoportos kiállításon vett részt, az Egyesült Államoktól egész Európán és Magyarországon át Japánig. 1964-ben alapító tagja volt a Hajdúböszörményi Nemzetközi Művésztelepnek, ahol 30 éven át dolgozott. A hetvenes évek elejétől 20 évig vett részt és 10 évig irányította az Üzemi Tárlatokat. 1982-től újrászervezte és haláláig vezette a Hortobágyi Alkotótábort. A határon túli magyar művészek legkiemelkedőbb magyarországi patronusaként tartják számon a 60-as évek végétől 2001-ig. A kilencvenes években a franciaországi St. Micheli művésztelep tiszteletbeli elnökévé választották. Élete végéig töretlen lendülettel dolgozott – kezdetben hivatalnoki állása mellett –, otthoni műtermében és a hazai, illetve külföldi művésztelepeken. A nyolcvanas évek közepén szülővárosától alkotóházat kapott, ahol nyugodt körülmények között tökéletesíthette tovább nemzetközi szinten is egyre jobban elismert, teljesen egyéni, csak rá jellemző festészeti stílusát. Az alkotóház Hajdúhadházon ma emlékház, ahová feltétlen érdemes betérni, és az általa összeállított életműkiállítását megtekinteni.

Tagja volt a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének, a Magyar Alkotóművészek Egyesületének, a Magyar Festők Társaságának (Budapest), a Művészek, Műpártolók Egyesületének (Debrecen), a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Társaságának (Budapest), a Képzőművészek és Iparművészek Kelet-magyarországi Területi Szervezetének (Debrecen), a DAB Szellemi Szabadlegények Társaságának (Debrecen). Égerházi Imre nem csak saját művészeti boldogulását menedzselte sikeresen, hanem sokat tett művészközösségekért, kollégákért is. Ezért tisztelték és szerették az átlagosnál jobban.

Képei megtalálhatók a hazai és nemzetközi múzeumokban, közintézményekben és gyűjtőknél. Részletes információk a www.egerhaziimre.hu oldalon olvashatók.

Díjak, elismerések

1962	Kulturális Seregszemle II. díj, Debrecen	1989	Közművelődésben végzett kiemelkedő munkásságáért emléklapok
1970	Hajdúsági Nemzetközi Művésztelep különdíj	1990	Hajdú-Bihar Megyei Őszi Tárlat nívódíja
1974	Káplár Miklós-díj	1992	Hajdúhadház díszpolgára, a franciaországi La Capelle-ben a Sajtlovagrend tagjává választották
1978	Neringa (Litvánia) Tájékpé Festésért Emlékérem	1993	Kölcsey Ferenc-díj Megyei Önkormányzat, Debrecen
1979	Debrecen Város ösztöndíja	1994	Boromisza Tibor-emlékérem
1980	SZOT-díj a Hajdú-Bihar megyei üzemi tárlatok rendezőkollektívájának (Égerházi Imre, Maghy Zoltán, Szilágyi Elek, Tar Zoltán)	1995	Holló László-díj
1981	SZMT művészeti díja	1996	St. Michel (Franciaország) emlékérem, Hortobágy Község Díszoklevél
1982	Káplár Miklós-díj, Szocialista Kultúráért kitüntetés	1997	Debreceni Tavasz Tárlat nívódíja
1983	SZOT-ösztöndíj	1998	Országos Debreceni Nyári Tárlat nívódíja
1986	Hajdúhadház Város Bocskai-emlékérem, Hajdú-Bihar Megyei Tanács Bessenyei-emlékérem	1999	Hirson város (Franciaország) díja
1988	SZOT-díj, Hajdúhadház és Téglás településeken végzett eredményes tevékenységéért kitüntetés	2000	Hajdú-Bihar Megyei Közgyűlés Életműdíja, Hajdúhadház Művészeti Életműdíja, Hortobágy Község Önkormányzata Hortobágyért életműdíj

Művészcsere

Megjelent 1973. augusztus 3-án
a Hajdú-Bihari Naplóban

A Debreceni Városi Tanács meghívására a Debreceni Alkotóházban, a valóban festői környezetű Nagyerdőn töltött egy hónapot két sumeni festőművész. A testvérvárosi kapcsolatok alapján ennek viszonzásaként a Sumeni városi Tanács meghívására egyhónapos tanulmányútra Sumenbe utaztak Égerházi Imre és Madarász Gyula festőművészek.

Beszámoló a sumeni tanulmányútról

Megjelent az 1973/2 számú Magyar Képzőművészek Szövetsége Kelet-magyarországi Területi Szervezetének negyedéves tájékoztatójában

A Magyar Képzőművészek Szövetsége Kelet-magyarországi Területi Szervezete javaslata alapján, Debrecen Város Tanácsa támogatásával, egy hónapos tanulmányúton vettünk részt a bulgáriai Sumenben, Debrecen testvérvárosában. Debrecen és Sumen testvérvárosi kapcsolatai között a képzőművészek cseréje is megindult.

Két sumeni művész töltött egy hónapot a nagyerdei alkotóházban, melynek viszonzásaként Sumen Város Tanácsa meghívására, Égerházi Imre és Madarász Gyula festőművészek utaztunk Sumenbe. 1973. július 31. és augusztus 30. közötti időben tartózkodtunk Bulgáriában.

A kiküldetés időtartama alatt, a bolgár képzőművészet tanulmányozása mellett, kapcsolatot teremtettünk alkotó csoportokkal olyan céllal, hogy megyénk művésztelepeinek kapcsolatait szélesítsük. Így kerültünk közeli érintkezésbe a várnai képzőművészekkel, akiknek kollektív kiállítását is sikerült megtekinteni. Baráti beszélgetések mellett a szakma eredményeit is volt módunk tanulmányozni.

A várnai szervezet titkárát, Benu Benevet, aki élvonalbeli művész a következő évre meghívtuk a Hajdúsági Nemzetközi Művésztelepre.

A sumeni szervezettel közvetlen kapcsolatunk volt. Vlado Vicsév a szervezet titkára, aki többször járt Magyarországon, a főiskolát Aba-Novák Vilmos tanítványaként itt végezte, gondoskodott arról, hogy Sumen művészeti életével megismerkedjünk. A kollégákkal való baráti beszélgetések alkalmával családi

környezetben vagy műterem látogatásokon igen jó kapcsolatot teremtettünk. Természetesen a mi szakmai munkánkat is érdeklődő figyelemmel kísérték. Bulgáriában nagy tekintélye van a magyar művészet eredményeinek. Megjegyzéseikből ezt lépten-nyomon tapasztaltuk. Felvetettük Sumenben is a kapcsolatok kiszélesítésének lehetőségét, amely a jövőben művész-cserékben realizálná. A Hajdúsági Telep kérésére

sumeni művészt is hívtunk Hajdúböszörménybe, Vlado Vicsev személyében. Vicsev tagja a Bolgár Szövetségnek, a bolgár művészet élvonalához tartozik. Több alkalommal találkoztunk Sumen Város Tanácsának vezetőivel is.

Sumen város tanácsa, mint vendéglátó a legmeszszebbmenőkig gondoskodott arról, hogy jól érezzük magunkat, s tanulmányutunk eredményes legyen. Egy többszobás villát bérelt számunkra, ahol a mű-

termi munka lehetőségei is megvoltak. A kapott ösztöndíjból fedeztük élelmezésünket. 8 napos kiránduláson vettünk részt Várnában, amikor a Városi Tanács biztosította útiköltségünket és szállásunkat. Nagy történelmi helyekkel ismerkedtünk meg Sumen környékén. Megtekintettük Pliszkát, Preszlavot, ahol óriási ásatások folynak. Tapasztalatunk, hogy a bolgár állam óriási összegeket fordít a történelmi múltjának feltárására. A bolgár cárváros feltárási munkái több négyzetkilométernyi területre terjednek. A bolgár nép hagyományát, történelmét most ássa ki a földből, melyet a több évszázados elnyomás elpusztított.

Sumenben értek bennünket olyan kellemes benyomások, amelyek felejthetetlenek. Nagy szeretettel ápolják nagy történelmi személyiségünk, Kossuth Lajos emlékét. Mindenütt tapasztaltuk a bolgár emberek magyarok iránti szeretetét.

Két Sument ismertünk meg. A régit, amely jellegzetes török házaival kicsit a történelmet idézte. A meséből ismert törököt itt láttuk élőben. Láttuk lomha időtöltésében, s tapasztaltuk fanatikus vallásosságát.

Megismertük az új, rohamosan fejlődő Sument is modern házaival, gyáraival, intézményeivel. Tapasztaltuk a bolgár ember szorgalmasságát, nagyszívűségét, a magyar nép iránti nagy szeretetét, tiszteletét. Felejthetetlen egy hónapot töltöttünk közöttük.

Köszönjük mindezt azoknak, akik nekünk adták meg a nagyszerű lehetőséget, hogy képviselhessük hazánkat, Debrecen testvérvárosában Sumenben.

Debrecen, 1973. szeptember 10.

Égerházi Imre, Madarász Gyula

Égerházi Imre kiállításáról

Megjelent 1975. október 29-én a Hajdú-Bihari Naplóban

A debreceni Agrártudományi Egyetem kulturális bizottsága kiállítást rendezett a hajdúhadházi születésű, Káplár-díjas debreceni festőművésznek főleg bulgáriai úti élményeiből merített olajképeiből és monótipáiból. Égerházi Imrét lenyűgözték a bolgár tájak szépségei, a hegyek, a tenger, az építészeti emlékek, a történelmi múlt. Megismerte mélyebbről a bolgár költészetet, főleg Atanász Dacsev verseit, aki „érzéseit az értelem hálóján átszűrve zárja szavakba”. E bolgár poéta lírája több képén nyomon kísérhető. Így a Hodzsa háza Sumenben a látványon kívül magán hordozza – nem illusztratív ihletéssel – Dacsev „Erkély” c. költeményének hangulatát. Az eltörökítés, a 600 éves történelmi és elnyomási idő, amiből

mi magyarok is átéltünk 150 évet, több képén tükröződik. Ennek gondolatvilágából, korlátaiból, a régi bevődött török szokásokból sok jelzés került át a jelenbe is, a temetők márványból faragott turbánjai, életfák, török motívumokkal s feliratokkal díszített relikviák. A 600 év I. sírkövei egymásra borulnak s asszociációkat ébresztenek továbbélő, nagy emberi érzésekről. A Sumeni tornyok szimbolikája a leáldozott muzulmán világ még meglévő tanúi, jelképes rendbe állítva idézik a múltat. Egy szentkép körvonala ráúszik a vörösülő napkorongra, mintegy jelezve a muzulmán hitvilág haldoklását. A Naplement szintén Atanász Dacsev verséhez kapcsolódik. A tengerpart hatalmas bokrai, fái, a tárgyak, a nap és az éjszaka, az emberarcúvá váló tűzfal megszemélyesednek, a sziklákba óriásokat lát a képzelet, a felhőkben pedig úszó emberárnyakat anélkül, hogy e szimbolika bántóan előtérbe tolna, vagy hogy e festmény szürrealitása meghamisítaná a valóságot. Így a kép nem válik illusztratívvá, mértéktartó s nem látványpiktúra.

Égerházi képein a néző elsősorban a bolgár történelem korunkban átmentett lelkiségét keresi, a 600 év török jármából is megmagasuló öntudat erejét, az ősi múltat lehelő utcák romantikáját. Ezért telnek meg archaikus képzetekkel a preszlávi romváros mementói, földön heverő sziklái, a madarai kövek arabeszkjei. Sumen kultúrájában a magyar történelem mozaikszemei is megtalálhatók, Hunyadi hadjáratai, a várnai csatavesztés mellett, közelebből Kossuth közel száznapos sumeni tartózkodása, hajdani lakóháza, ami ma már múzeum. Égerházi helyenként halmozza, de ugyanakkor rendszerbe is állítja a jelzéseket, a motívumokat, nem illusztratíve, hanem egységes, belülről átélt lírai élményanyagként. A hangulati elemeket erős szerkezetiséggel tartja féken. A Kinyílás atmoszféráját néhány vonalszalag öleli egybe, míg a Naplementet grafikailag már erősen tagolja, a Sumeni török negyedben részletezi az architektúrát, míg a Preszlávi romoknál a mértanilag határolt formák különösen kiemelik a színek fokozatait. – Égerházi látása főleg grafikus jellegű, rokon skálájú, de ugyanakkor gazdag belső építkezésű színátmeneteit vonalabroncsokba zárja. De éppen ez az egységes karakter, a romantika felé hajló ábrándozás, a képi szerkezet érzékeltetése, „kitapogatása” válik időnként egysikűvé. Égerházi a festőiség tiszta eszközeivel él, érzékeny, lefojtott színek kompozíciók kerülnek ki ecsetje alól, de bizonyára még változatosabbá, koloritban gazdagabbá válna piktúrája, ha meleg barnákra alapozott festészete további színekkel bővülne, ami képeinek szerkezeti építkezését halkítaná s így szerkezetileg is megemelné.

Mindez további előrelépést jelentene festészeti és grafikai kultúrájában, melynek jelene is – Tamás Ervin szavait idézve – „egy hosszú időn át kiérlelt, érett önismeretre valló, igényes művészetről” tanúskodik.

Dr. Tóth Ervin

Képek Sumenről

ÉGERHÁZI IMRE és MADARÁSZ GYULA kiállítása
Meglent 1975. június 7-én a Hajdú-Bihari Naplóban

Égerházi Imre széles skálán dolgozik, mind a meglátott és megfestett valóságanyagot, mind a műfajt illetően. Különösen megkapóak, atmoszférájukban, összhatásokban igen szépek nagyméretű színes monotípiái. Közülük is elsősorban azok, amelyekben nem elégedett meg a látvány visszaadásával, hanem motívumokból, parányi hangulatokból szintézist teremtett, egymás mellé vetített idő- és tér-síkokat, elemeket s a finom absztrahálás módszerével teremtette újra az élményt. Ilyen a sumeni török temetőről, Madaráról, a száradó kucsmákról készült monotípiája, ilyen a 600 év I. című alkotása. Bátran, de nagyon színesen és árnyaltan játszik az elemekkel, úgy vélem, sumeni élményei sokban gazdagították egész festői módszerét, kifejezését.

Hét olajképen a szigorú szerkesztés, a tiszta formák és hangulatok ragadnak meg. Közülük is kiemelkedik a Naplement, amelyen legjobban sikerült a természeti valóságot művészi valósággá átlényegítenie. Mi teszi? A képekben gyönyörködő néző egyszerre érzi a tenger hatalmas erejét, a letisztult formák időtlen hangulatát, a meseszerűvé növekvő elemek gazdag, fantáziadúsán megformált funkcióját.

„Tanulmányutam során lenyűgözött a bolgár táj szépsége, a hegyek, a tenger, az emberek szívélyessége, a ma is látható nagyszerű építészeti emlékek, a történelmi múltban szabadságukért életüket adó hősök küzdelme – hogy csak a költőket említsen – Hrisztó Botevtől Geo Milevig.

Csodáltam a jelent formáló, a nagyszerű jövőt építők lendületét, eredményét és a művészeket, akik mind ezeket megfestették vagy megénekelték.

Különösen nagy élmény volt számomra a bolgár költészet megismerése, ebből is elsődlegesen a népköltészet és Atanasz Dacsev lírája, aki érzéseit sohasem önti az első indulatszóba, hanem az értelem hálóján átszűrve zárja szavakba. Elég Bulgáriában készített képeimre tekinteni és máris adott, hogy a sok nagyszerű lírikus közül miért éppen Dacsevet szeretem legjobban, s mi az, mit alkotó művészetéből kama- toztattam.”

Bényei József

Égerházi Imre

Levélféle Égerházi Imréhez odaátra

Imrém! Te, aki már az égi mezőkön feszítéd vásznaidat, Rád emlékezünk földi kiállításodon itt, a Bolgár Kulturális Intézetben, s a nagy kalandra, mint barátod, úti- és festőtársad emlékezem.

1973. július 30-án zakatolt velünk a vonat idegen tájakon Sumen, a testvérváros felé. Két várakozással teli festő utazik a vonaton fáradtan, álmosan, de nem tudjuk lehunyni szemünket, mert olyan szép a táj, hogy látnunk kell mindent.

Rózsáligetek szaladnak el ablakunk előtt, itt-ott feltűnik egy-egy település, ahol a házak tetőit fordított kúpos cserepek fedik, néhol messze látszik egy-egy henger alakú, hegyes kúpban végződő félholdas torony, amelyet a történelem hagyott itt mementónak.

Mindent látni akarunk, hogy hazatérve Debrecenben képeinken számoljunk be élményeinkről.

Csodálatos hónapot töltöttünk el együtt Bulgáriában barátaink között, ahol a szeretet és figyelmesség övezte jelenlétünket.

Azok a vázlatok, amelyek ott készültek Sumenben, Preszláv romjainál, vagy a Madarai lovas sziklára faragott alakjánál, most itt, a kiállításon őrzik Égerházi Imre alkotó keze nyomát.

Mennyi emlék az együtt töltött szép napokról!

Találkoztunk a magyar és bolgár történelem emlékhelyeivel.

A Kossuth Múzeum levegője, relikviái, elvesztett forradalmunk, bujdosó Kossuth Lajos emlékét idézték. Szállásunk közelében működött az a sörgyár, amelyet az 1848-as forradalom üldözött szabadságharcosai dolgos kezükkel működtettek.

Legmaradandóbb emlékek közé tartozik, amelyet Várnában, a Vladiszlav Várnyencsik Mauzóleumban éltünk át. Ulászlónak a várnai csata színhelyén épített emlékhelyen tisztelegtünk, s emlékeztünk lengyel turistákkal a csatában elhunyt királyunkra és az elvesztett csatára. Mindnyájunknak könnyes volt a szeme.

Várna megannyi meglepetéssel szolgált. A Cirill és Metód emlékére rendezett ikon kiállítás, valamint egy országos grafikai kiállítás engedett betekinteni

Bulgária jelenkori és történelmi korok művészeti hagyományait őrző nép kulturális örökségébe.

Megcsodálhattuk a tenger szépségét, de megtapasztalhattuk veszélyeit is, mikor lélekvesztő vízibiciklinket az aranyparttól egyre távolabb sodorta a váratlanul feltámadt szél.

Imrém! Bizonytalán írom, hogy az emlékezés sorait Te még több és színesebb történettel egészítenéd ki.

Képeiden itt és most ezekről az élményekről beszélsz tömörebben, összefogottabban és színesebben.

Képeid ábrázolásain megjelenik mindaz, amely a sumeni ember környezetét, életét jelenti.

Azt üzenjük Neked odaátra, hogy hűséggel őrizzük emlékedet, művészeted tükrében kinyílik a világ egy baráti nép kultúrája felé.

Gyermekeid és tisztelőid üzenjük, hogy köztünk élsz, maradandó értékeket jelentő műveiddel, amely ember-szeretettedet, barátságodat közvetíti mindnyájunk számára.

Debrecen, 2005. május 16.

Madarász Gyula

Csodálatos hónapot töltöttünk el együtt Bulgáriában barátaink között, ahol a szeretet és figyelmesség övezte jelenlétünket.

Madarász Gyula

A kiállításon szereplő alkotások

BOLGÁR LÉPCSŐK
olaj, farost 70x50 cm, 1973

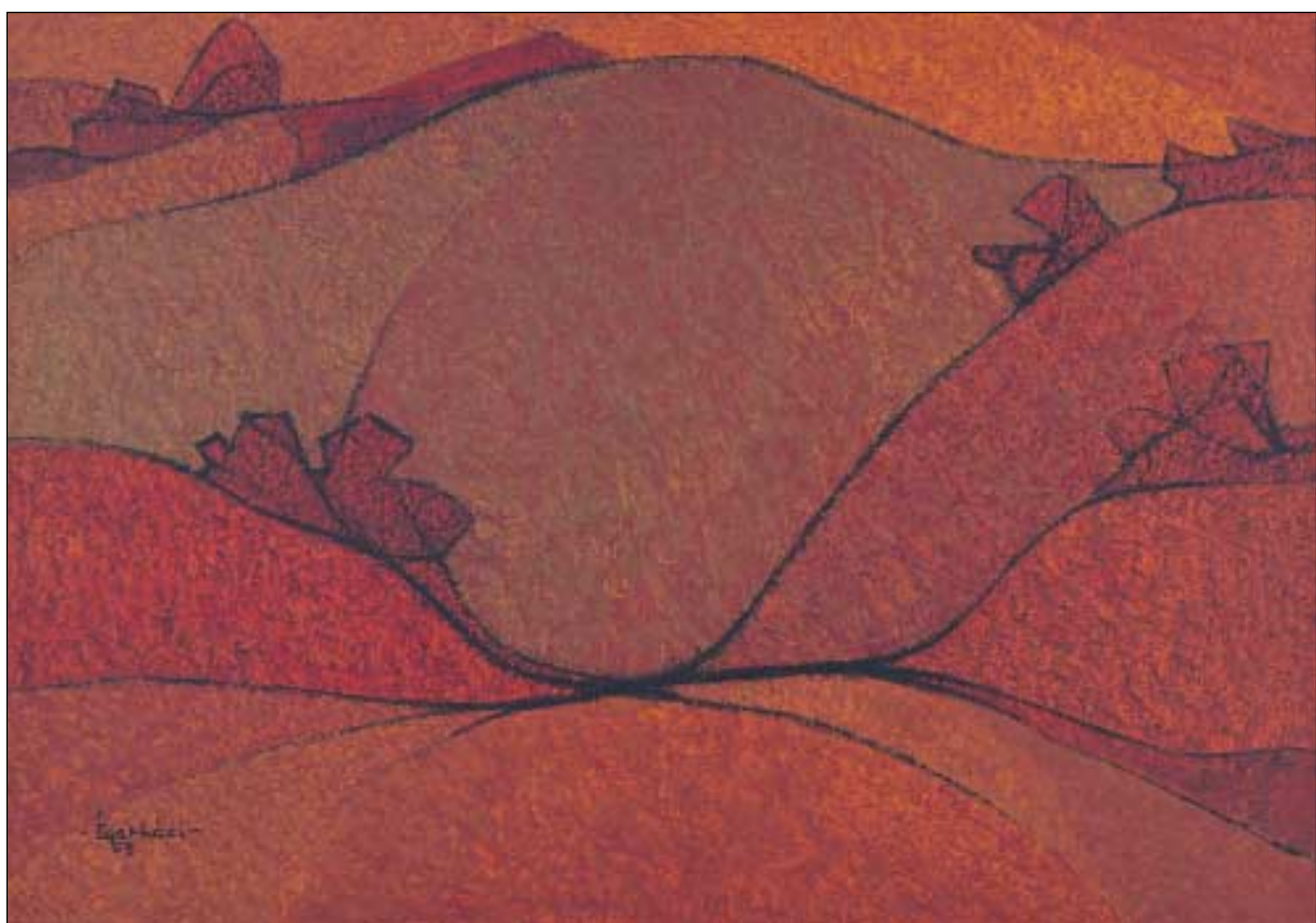

SUMENI KÉZMŰVESEK UTCÁJA *olaj, farost 96x121 cm, 1974*

NAPLEMENT *olaj, farost 60×100 cm, 1974*

← SUMENI TÁJ *olaj, farost 122×80 cm, 1974*

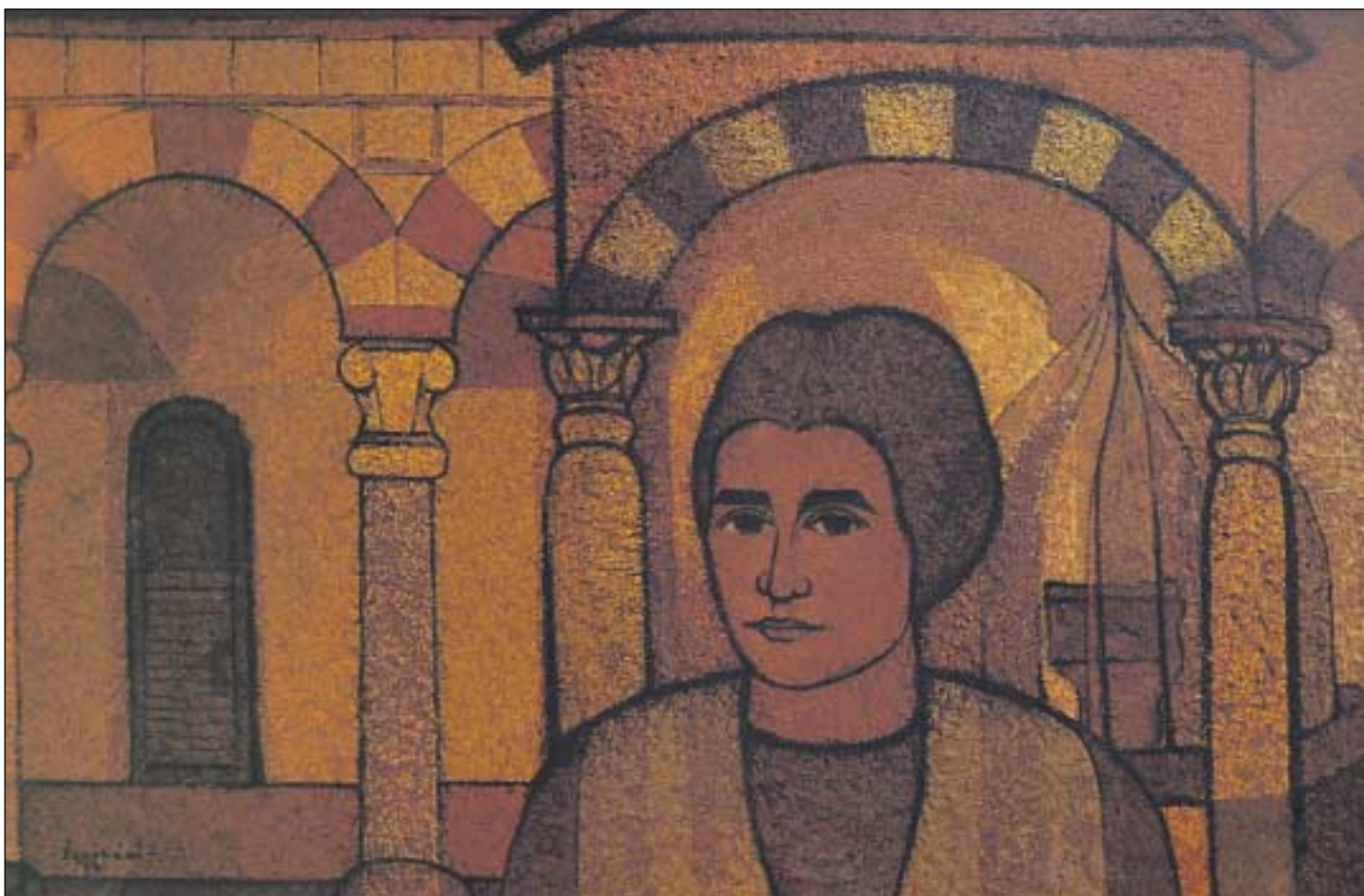
KINYÍLÁS *olaj, farost 70×100 cm, 1973*

SUMENI KOSSUTH MÚZEUM *olaj, farost 100x80 cm, 1973*

VÍZHORDÓ
olaj, farost
67×78 cm
1973

A SUMENI MECSET UDVARÁN olaj, farost 80×122 cm, 1974

SUMENI TÖRÖK NEGYED *olaj, farost 80×100 cm, 1973*

SUMENI HÁZAK II. *olaj, farost 80×100 cm, 1974*

SUMENI HÁZ *olaj, farost 80×100 cm, 1973*

SUMENI HÁZAK *olaj, farost 60×70 cm, 1974*

SUMENI TORNYOK

olaj, farost

70×80 cm

1973

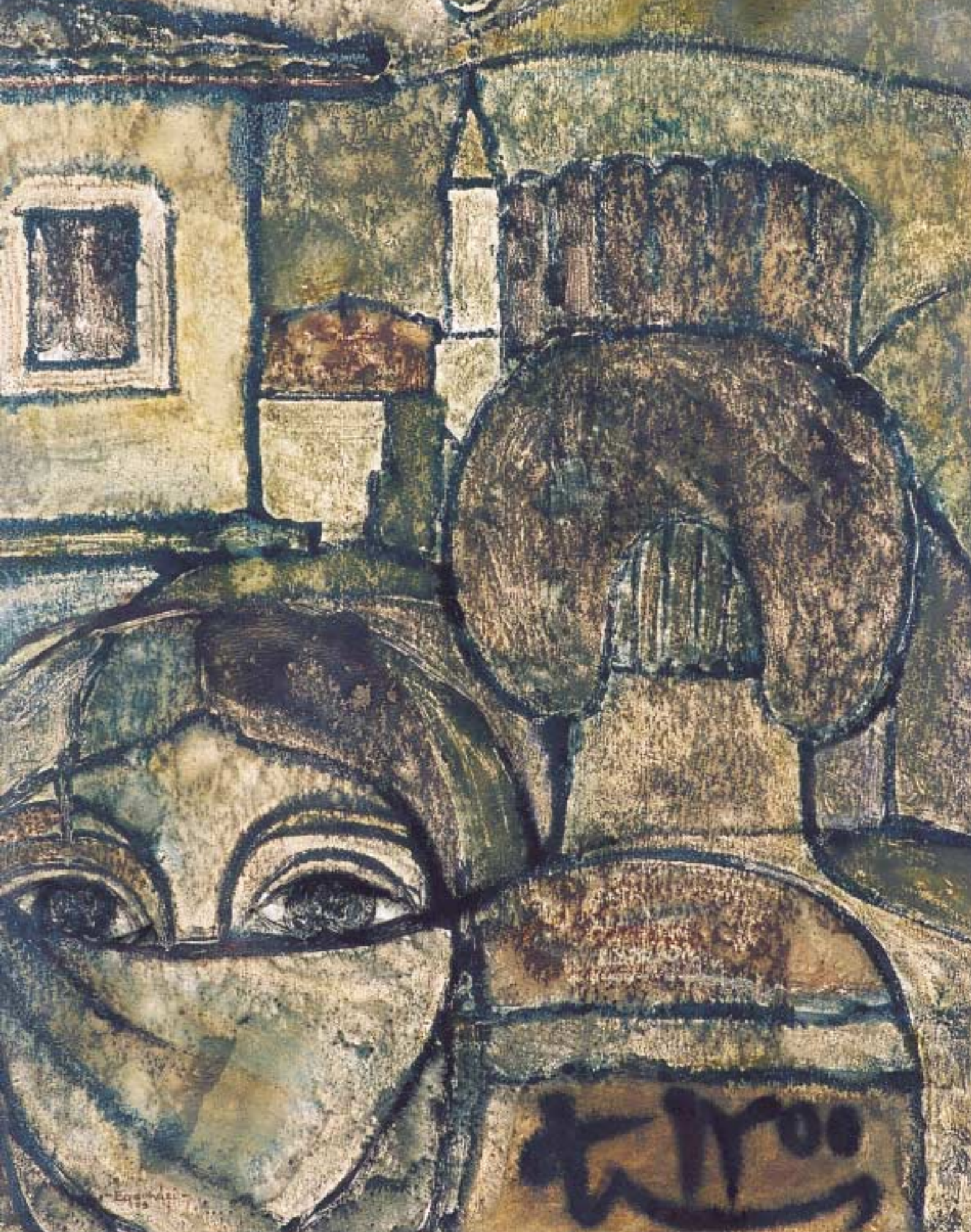
BULGÁRIAI TANULMÁNY

600 ÉV I.

monotípiá, papír

81×68 cm

1973

BULGÁRIAI TANULMÁNY 600 ÉV II. *monotívia, papír 78x62 cm, 1973*

TÖRÖK TEMETŐ MOTÍVUMAI *monotípiá, papír 78x62 cm, 1973*

MADARA
monotípia, papír 62×78 cm, 1973

PRESZLÁVI ROMOK I.
monotípia, papír 78×59 cm, 1973

SUMENI TÖRÖK TEMETŐ II. *monotípia, papír 62×78 cm, 1973*

SUMENI KAPU
monotípia, papír
83×63 cm
1974

SUMENI
KOSSUTH
MÚZEUM
monotípia, papír
80×60 cm
1973

SUMENI TÖRÖK TEMETŐ linómetszet, papír 24×31 cm, 1982

SUMEN linómetszet, papír 23×31 cm, 1982

*A kiállításon
nem szereplő alkotások*

KIKÖTŐ
olaj, farost
70×50 cm
1974

SUMENI TÖRÖK TEMETŐ olaj, farost 96×121 cm, 1974

RÓZSALIGET *olaj, farost 80×100 cm, 1973*

BULGÁRIA 600 ÉV I/II.
monotípiá, papír 81×62 cm, 1973

SUMENI TÁJ
olaj, farost 70×74 cm, 1978

HODZSA HÁZA SUMENBEN
monotípiá, papír 62×78 cm, 1974

PRESZLÁVI ROMOK II.
monotípiá, papír 78×59 cm, 1973

TENGERPART
monotípiá, papír 62×78 cm, 1974

FÁTYOL MÖGÖTT *monotívia, papír 70x50 cm, 1974*

SUMENI TÖRÖK TEMETŐ JEGYEI
monotípiá, papír 78×62 cm, 1974

FEJFÁK A SUMENI TÖRÖK TEMETŐBEN
monotípiá, papír 62×78 cm, 1974

BULGÁRIA 600 ÉV III.
monotípiá, papír 78×62 cm, 1973

SZÁRADÓ KUCSMÁK
monotípiá, papír 62×80 cm, 1974

A 4. és 5. oldalakon szereplő rajzok sorrendben:

SUMENI UTCARÉSZ *filctoll, papír 24×33 cm, 1973*

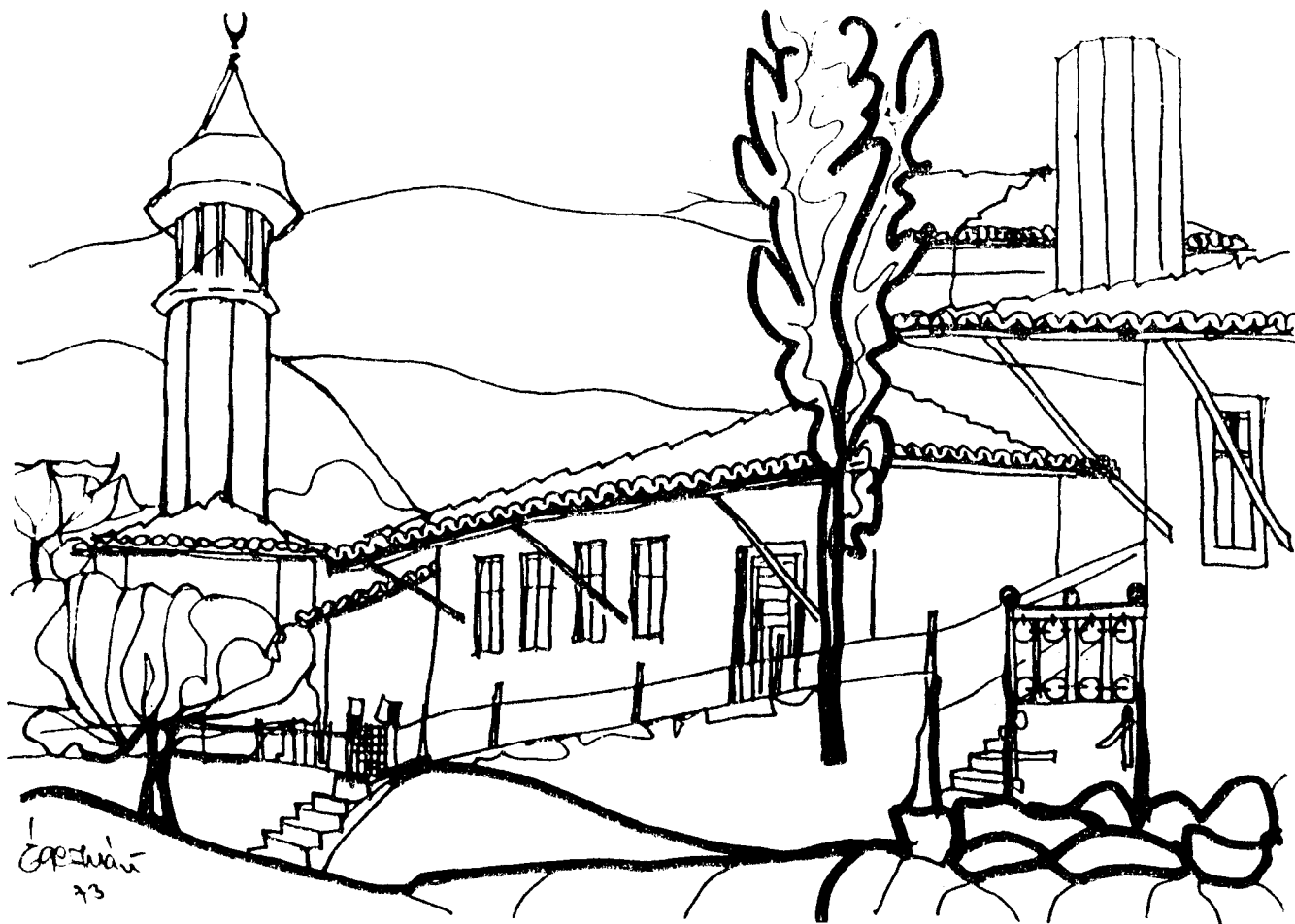
SUMENI HÁZAK *filctoll, papír 24×33 cm, 1973*

KÉZMŰVESEK UTCÁJA *filctoll, papír 24×33 cm, 1973*

Öreg török férfi
Sumenben.
Ezerhárom

ÖREG TÖRÖK FÉRFI
filctoll, papír 24×17 cm, 1973

Ezerhárom
73

TORONY SUMENBEN *filctoll, papír 24×33 cm, 1973*

